

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **B. J.**, zast. opatrovníkem SOZE – Sdružení občanů zabývajících se emigranty, se sídlem Mostecká 5, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 1. 2007, č. j. 59 Az 56/2006 - 17,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 22. 1. 2007, č. j. 59 Az 56/2006 - 17, zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2006, č. j. OAM-521/VL-07-02-2006, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno ve shodě se zákonem a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl. Bylo totiž zjištěno, že žalobce v průběhu řízení neuváděl skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být v zemi původu vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., ve které namítl, že krajský soud v předcházejícím řízení nesprávně právně posoudil právní otázku pronásledování ve smyslu § 2 odst. 5 zákona o azylu a důvodů pro udělení azylu ve smyslu § 12 písm. a) a b) zákona o azylu. Podle názoru stěžovatele jeho žádost o udělení azylu neměla být zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 zákona o azylu, nýbrž měla být posouzena podle § 12 a násl. zákona o azylu. Žalovaný se měl zabývat tím, zda je pro oběti domácího násilí (stěžovatel byl v područí svého strýce) v Mongolsku zajištěna dostatečná vnitrostátní ochrana. Poukázal na to, že krajský soud v napadeném rozsudku uvedl, že žalobce neopustil Ukrajinu z důvodů pronásledování, což je faktická chyba, která nemá žádnou oporu ve spisech, neboť stěžovatel neuprchl z Ukrajiny ale z Mongolska. Pokud by se krajský soud zabýval žalobou stěžovatele svědomitě, nemohl by ve svém rozhodnutí takto pochybit. S ohledem na výše uvedené stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Současně s podáním kasační stížnosti podal stěžovatel návrh na ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti, ve kterém uvedl, že jeho případ odůvodňuje plné osvobození od soudních poplatků. V České republice pobýval jako účastník řízení o udělení azylu. Po dobu tohoto řízení neměl kromě kapesného ve výši 16 Kč/den žádný příjem, nemá žádný hmotný ani nehmotný majetek, kromě nutných věcí osobní potřeby a po dobu azylového řízení ani v současné době nepracuje.

Usnesením ze dne 2. 10. 2007, č. j. 59 Az 56/2006 – 42, krajský soud podle § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, za použití § 64 s. ř. s. ustanovil stěžovateli opatrovníkem SOZE (Sdružení občanů zabývajících se emigranty), se sídlem Mostecká 5, Brno, s odůvodněním, že se stěžovatel na udávané adrese nezdržuje a dotazem na Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, evidenční odbor, a Policii ČR, Oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha, odbor pátrání a kontroly pobytu bylo zjištěno, že současné místo jeho pobytu není známé.

Výzvou ze dne 19. 11. 2007, která byla opatrovníkovi stěžovatele doručena dne 23. 11. 2007, krajský soud stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 10 dnů zaslal soudu zpět řádně vyplněný, podepsaný a datovaný formulář - vyjádření o osobních, výdělkových a majetkových poměrech za účelem posouzení jeho žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 10. 12. 2007, č. j. 59 Az 56/2006 – 47, rozhodl, že se stěžovateli neustanovuje zástupce z řad advokátů. Usnesení bylo odůvodněno tím, že stěžovatel byl prostřednictvím opatrovníka vyzván k prokázání svých majetkových a osobních poměrů, a to vyplněním a předložením tiskopisu, jež mu krajský soud zaslal. Stěžovatel prostřednictvím opatrovníka však zůstal vůči soudu zcela nečinný a své osobní a majetkové poměry ve stanovené ani v dostatečně prodloužené lhůtě věrohodně neprokázal.

Usnesením ze dne 25. 1. 2008, č. j. 59 Az 56/2006 – 50, krajský soud vyzval stěžovatele aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doložil do spisu plnou moc udělenou advokátovi, který ho bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, doplnil prostřednictvím svého zástupce z řad advokátů v kasační stížnosti údaj o tom, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, doplnil důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s a poučil jej, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude řízení o takovém podání odmítnuto podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Dne 3. 4. 2008 předložil Krajský soud v Ostravě spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti proti rozsudku uvedeného krajského soudu ze dne 22. 1. 2007, č. j. č. j. 59 Az 56/2006 - 17.

Přípisem ze dne 25. 6. 2008, č. j. 4 Azs 20/2008 – 58, Nejvyšší správní soud vrátil spis krajskému soudu bez rozhodnutí o kasační stížnosti, neboť krajský soud usnesením ze dne 10. 12. 2007, č. j. 59 Az 56/2006 - 47, ve kterém rozhodl, že žalobci se pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů neustanovuje, doručil pouze žalovanému a paní M. Č. (sousedka žalobce na adrese V. 48/849, B., na které žalobce ukončil ke dni 30. 6. 2007 ubytování a není zde již k zastižení). Podle ustanovení § 45d odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, použitého pro toto řízení podle § 64 s. ř. s., byl-li účastník ustanoven opatrovník, doručuje se pouze opatrovníkovi, nestanoví-li jinak. Vzhledem k tomu, že usnesení krajského soudu ze dne 10. 12. 2007 nebylo opatrovníkovi stěžovatele doručeno (bylo doručeno sousedce žalobce), nebylo tedy ani v právní moci; kasační stížnost tak byla Nejvyššímu správnímu soudu předložena

předčasně a bylo potřeba, aby krajský soud předmětné usnesení opatrovníkovi stěžovatele doručil.

Podle údajů obsažených na doručence, bylo usnesení krajského soudu ze dne 10. 12. 2007, č. j. 59 Az 56/2006 – 47, opatrovníkovi stěžovatele doručeno dne 9. 7. 2008.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle § 33 písm. e) zákona o azylu, soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení azylu (zde stěžovatel) se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že dotazem na Policii České republiky, oblastní ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorát cizinecké policie Brno, Detašované pracoviště Kopečná 3, Brno zjistil, že stěžovatel již nemá na území České republiky žádný platný pobyt ani žádné platné vízum. Poslední známá adresa stěžovatele je V., K., Ž. 71, kde byl stěžovatel hlášen k pobytu od 23. 10. 2007 do 22. 11. 2007 u pana D. C. Kde se nyní stěžovatel nachází není známo.

Stěžovatel se tedy nezdržuje v místě hlášeného pobytu a z obsahu soudního spisu vyplývá, že změnu místa pobytu krajskému soudu, ani Nejvyššímu správnímu soudu neoznámil.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny zákonné podmínky ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení o kasační stížnosti zastavil.

Za této procesní situace, kdy bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, již Nejvyšší správní soud neposuzoval přípustnost kasační stížnosti ani námitky stěžovatele, které vznesl v kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. listopadu 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu